

Tiplijn regio
 Een inbraak in uw straat,
 uw auto vernield of heeft u
 ander nieuws: bel
 Haarlems Dagblad 088-8241239.
 Of mail uw tip naar
 regioredactie@haarlemsdagblad.nl

HAARLEMMERMEER & OMGEVING

Een huisje, een steigertje, een bootje. Het leek allemaal zo vanzelfsprekend bij elkaar te horen langs de Ringvaart. De werkelijkheid is inmiddels minder idyllisch, ontdekten bewoners van dijkhuisjes tot

hun schrik. Van het Hoogheemraadschap van Rijnland mogen ook wildvreemden een steiger voor hun huis bouwen. Het verlies van hun uitzicht lijkt geen overheid te deren. De overkoepelende Sticht-

ting Belangenbehartiging Opstalhouders Haarlemmermeer sloeg alarm in de krant van gisteren. Vandaag een reportage langs de oevers, vol woede, ongeloof en strijdbaarheid.

DOOR PAUL VAN DER KOOIJ

Peter en Jannie Hoogenboom willen er geen vreemde boot bij in Weteringbrug.

Paul Kuitert en Jacqueline Houweling in hun geliefde groenstrook.

FOTO'S PAUL VAN DER KOOIJ

'Achterbakse toestanden met steigers'

WETERINGBRUG - Woede beheerst de oevers van de Leimuiderdijk in Weteringbrug. Woede over lui die ongevoerd steigers gebruiken van bewoners en daar 'zware en vieze dingen op gooien om over te laden'. En die, ook weer zonder overleg, eigen steigers dreigen aan te leggen. Voor andermans deuren. Plompeverloren.

Bewoners die nooit problemen maken, moeten dan wel steigeren. Om uit te leggen hoe hoog de situatie haar zit, grijpt Jannie Hoogenboom-Schijff terug naar goede oude tijden. Tijden waarin mensen die aan de overkant een stukje recreatie-eiland hadden, keurig overlegden over de steigers die ze nodig hadden bij hun gependel. Neem de tandarts, die jarenlang heen en weer voer naar zijn stukje Muizenstaart. Nooit problemen gehad met hem en zijn bootje.

En Jannie kan het weten. Ze is 61 jaar geleden geboren op nummer 487, een half dijkhuisje dat er toen al zo'n veertig jaar stond. Nadat haar ouders en oudere zussen overleden, is ze ex-

ceur-testamentair geworden. Het huisje is niet bewoond, maar er zijn wel geregeld familieleden. Er wordt druk gewerkt in de grote zij- en achtertuin, er leggen familieleden aan, er staan fietsen. En de brievenbus wordt geleegd. Het argument van een eilandganger dat hij de familie niet kon vertellen dat hij voor hun neus een steiger had aangevraagd, gaat er dan ook niet in. Jannie: „Eerste Pinksterdag heeft-ie nog een hele tijd op de steiger gestaan en ons aangekeken.”

Achterbaks

De familie Hoogenboom vindt zijn handelwijze ronduit 'achterbaks'. Ze heeft het hem en 'Rijnland' duidelijk laten weten. Van het schap kreeg men evenmin een directe melding. En ook dat stoort. De familie heeft een steiger met boot van een neef. Maar volgens het hoogheemraadschap is de kavel breed genoeg voor een tweede steiger. En dat bevreemdt Jannie: „Ze zeggen dat-ie breder is dan 25 meter. Maar

dat klopt niet. Het is 22 meter en nog iets. Ik heb het zelf nagemeten en de makelaar heeft dat bevestigd na het bestuderen van plattegronden van het kadaster.” Want het huis met zijtuin, aangeklede groenstrook aan het water en het fraaie uitzicht staat te koop.

Om vergelijkbare gevaren af te wenden, hebben veel burens snel een steiger aangevraagd. Met kavelbreedtes onder de 25 meter, lijken ze daardoor direct goed te zitten.

Jannie en haar Peter hebben voorlopig één troost: de overbuurman heeft de gemeente te laat duidelijk gemaakt hoe zijn steiger er precies uit moet zien. Voorlopig neemt die de aanvraag voor een bouwvergunning daarom niet in behandeling, meldde ze in een brief die ook bij Hoogenboom werd bezorgd. En ook dat vond ze een mooi teken. Ze houdt nu eenmaal van overleg, wil geïnformeerd worden. Biedt dat ook mogelijkheden voor die ene eilandganger met steigerwensen? „Nee, niet voor hem. Hij heeft het hier voorgoed verbruid.”

'De Ringvaart hier is van ons'

RIJSENHOUT - Natuurlijk, er rijden wel eens auto's langs. Soms is het zelfs druk op hun stukje Aalsmeerderdijk. Toch voelen Paul Kuitert en Jacqueline Houweling dat de Ringvaart van hen is. Als het even kan, zitten ze in hun voortuin. Of in 'hun' grasstrookje aan het water. Verkoeling, de late avondzon, contact met de watersporters: alles is daar te vinden.

Ze dachten dan ook dat ze gek werden toen op een kwade dag een wildvreemde familie, van jonge kinderen tot opa en oma, hun groenstrookje kwam inspecteren. „We komen even melden dat we een steiger voor uw deur toegewezen hebben gekregen”, zei het gezelschap toen het zonder vragen de bijna altijd openstaande voordeur binnenliep. „Een prachtig plekje”, klonk verder. En: „Leuke bank heeft u staan aan het water.”

„Weet je wat jullie doen? Jullie maken snel rechtsomkeert”, bracht de anders zo relaxte en gastvrije (video) kunstenaar Paul heel strak uit. Gelukkig dropen de binnendringers ook

snel af, het paar in somber gepeins achterlatend. Waren ze in een surrealistische film beland? Hadden ze een hele slechte trip? Het schap had toch altijd gezegd dat het hele stuk totaan het water bij hun woning hoorde? En toen de gemeente de dijk zeven jaar geleden herinrichtte, mochten zij toch niet voor niets aangeven hoe ze het stuk tussen weg en water ingedeeld wilden hebben?

Barbecue

Heel bewust kozen ze toen voor een groenstrook, waar ze laatst nog paaltjes met een anti-parkeerkoord voor hebben gezet. Met twee opritten hadden ze aan parkeerplekken nu eenmaal geen behoefte, aan ruimte en contact met het water op tien meter van de voorgevel des te meer. En nu zouden wildvreemden zich daar tussen wringen? Zouden die ook nog gaan hangen op de boot? Of barbecue in hun groenstrook? En een camper op de vroegere buswisselstrook zetten, direct naast hun grote

oprit? Gruwelijk, toch?

Navraag leerde ze dat dergelijke toestanden op meer plekken langs de dijk spelen. En dat ze snel een eigen steiger moeten aanvragen. Toen ze het huis dertien jaar geleden kochten was zo'n steiger al de wens van Paul, die zijn halve leven op een boot woonde: „Want je zit hier direct op de plassen.”

Steeds kwam er wat tussen op nummer 679, waar de familie Kaslander eens een sigarenzaak met oliehandel had. Zo hebben Paul en Jacqueline nog een achtertuin af te maken. Bovendien dreigt 'Rijnland' met veel hogere opstalrechten. Een steiger zoals Paul en Jacqueline die willen, kost een lieve duit. De aanlegkosten bedragen ruim 10.000 euro. Jaarlijks komt daar zes euro per vierkante meter bovenop. Maar ja, wachten is geen optie. Want de vergunning vervalt als ze de steiger niet binnen drie jaar aanleggen. En ach: afgezet tegen de waarde van hun lust en hun leven, is het het zeker waard.